26 Ιουνίου 2019

Πολύδυμες εγκυμοσύνες και επιλεκτική έκτρωση (Μαρία Α. Στυλιανού, Κοινωνιολόγος – Μ.Α. στις Σπουδές Φύλου)

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Η οικογένεια Σλάτερι από την Ιρλανδία, η οικογένεια Ρόμπινς από το Μπρίστολ της Αγγλίας, το ζεύγος Ροχένα είναι λίγα μόνο παραδείγματα ζευγαριών στα οποία έχουμε πολύδυμη κύηση [1]. Πέρα τούτου, είναι περιπτώσεις όπου με αφορμή ή πρόσχημα της επικινδυνότητας που φέρει μια πολύδυμη εγκυμοσύνη, το οποίο ενδεχόμενο μπορεί να είναι υπαρκτό αλλά με την βοήθεια του Θεού και την πρόοδο της Ιατρικής επιστήμης όλα μπορούν να ξεπεραστούν, οι ιατροί εισηγούνταν επίμονα την επιλεκτική έκτρωση αντί της εξέλιξης της εγκυμοσύνης ως έχει.

Με άλλα λόγια, οι γιατροί παρότρυναν τις πιο πάνω οικογένειες να προχωρήσουν με την διακοπή της κυήσεως για ορισμένα από τα παιδιά που κυοφορούνταν στην κοιλία της μητέρας τους. Με σκοπό την διαφώτιση του αναγνωστικού κοινού για το τί είναι επιλεκτική έκτρωση, «Σύμφωνα με δημοσίευμα της actionlive.gr, «στις 17 εβδομάδες, τα αγέννητα παιδιά που γίνονται στόχος έκτρωσης, θανατώνονται με τη διαδικασία – τεχνική που έχει λάβει την ονομασία «Έκτρωση με Διαστολή &

Εκκένωση (Dilation & Evacuation)», μια βίαιη διαδικασία κατά την οποία ξεσχίζεται κυριολεκτικά κομμάτι-κομμάτι το σώμα στο αγέννητο μωρό».

Το θαυμαστό είναι ότι οι οικογένειες Σλάτερι, Ρόμπινς, Ροχένα, αρνήθηκαν τις πιέσεις των γιατρών που ήταν υπέρ της μεθόδου επιλεκτικής έκτρωσης και έφεραν στο κόσμο τα υγιέστατα παιδιά τους και μάλιστα χωρίς να αντιμετωπίσουν κανένα πρόβλημα. Είχαν ακλόνητη πίστη ότι για τους δώσει ο Θεός αυτό το δώρο σημαίνει ότι τους το εμπιστεύτηκε για να το χαρούν και όχι να το καταστρέψουν, αφαιρόντας του την ζωή.

Εμείς, οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί ποια στάση άραγε κρατάμε απέναντι σε όλα αυτά; Μας χαρακτηρίζει μια τέτοια ηθική και στάση ζωής; Όταν βλέπουμε να νομιμοποιούνται οι εκτρώσεις στην Κύπρο μας αλλά και παγκοσμίως ενώ παράλληλα δεν παίρνουμε μια υπεύθυνη στάση ενάντια σε αυτή την ηθική και πνευματική παρεκτροπή, δεν γινόμαστε εμείς οι βαπτισμένοι Ορθόδοξοι Χριστιανοί συνένοχοι σ’ αυτή την ηθική αστοχία; Η σιωπή μας, η άγνοιά μας, η παθητικότητά μας δεν είναι αντανάκλαση του ναρκισσιστικού εαυτού μας; Πώς ενώ διεκδικούνται τόσο σθεναρά τα ανθρώπινα δικαιώματα, αποστερούμε στο αγέννητο άνθρωπο (έμβρυο) το δικαίωμά του να ζήσει; Πώς ενώ βλέπουμε επώνυμα ιατρούς οι οποίοι διέπρατταν εκτρώσεις στο παρελθόν να μετανοούν και να τάσσονται σθεναρά κατά των εκτρώσεων, εμείς συνεχίζουμε να εμμένουμε στην θέση ότι το αγέννητο παιδί δεν είναι άνθρωπος, επιμένοντας δηλαδή να ζούμε στο σκότος της άγνοιάς μας ή στο πυθμένα της υπέρτατης υποκρισίας και του φαρισαϊσμού μας ότι «το σώμα μας, μας ανήκει και άρα το κάνουμε ότι

θέλουμε;».

Ας τοποθετηθούμε σωστά απέναντι στα πράγματα. Ας δούμε κατάματα την αλήθεια ότι δεν αποφασίσαμε εμείς οι ίδιοι να έλθουμε στην ζωή, αλλά ο Κύριος Ιησούς Χριστός μάς έδωσε το υπέρτατο δώρο της ζωής. Τίποτα και κανένας δεν μας ανήκει. Ούτε και η αγέννητη ζωή που κυοφορούμε. Τόσο απλά και τόσο ταπεινά.

1. Πολύδυμη εγκυμοσύνη είναι όταν η έγκυος γυναίκα κυοφορεί πέραν του ενός έμβρυα στην μήτρα της.

Πηγές:

afistemenaziso.gr, liveaction.org